क्रन्द्यमानः,	क्रन्द्यमानः,	चिक्रन्दिष्यमाणः,	चाक्रन्द्यमानः ;
क्रन्दः,	[1]आक्रन्दः, क्रन्दः,	चिक्रन्दिषः,	चाक्रन्दः ;
क्रन्दितुम्,	क्रन्दयितुम्,	चिक्रन्दिषितुम्,	चाक्रन्दितुम् ;
[2]क्रन्दा,	क्रन्दना,	चिक्रन्दिषा,	चाक्रन्दा ;
क्रन्दनम्,	क्रन्दनम्,	चिक्रन्दिषणम्,	चाक्रन्दनम् ;
क्रन्दित्वा,	क्रन्दयित्वा,	चिक्रन्दिषित्वा,	चाक्रन्दित्वा ;
सङ्क्रन्द्य,	सङ्क्रन्द्य,	प्रचिक्रन्दिष्य,	प्रचाक्रन्द्य ;
क्रन्दम् २, क्रन्दित्वा २,	[3]क्रन्दम् २-क्रान्दम् २, क्रन्दयित्वा २,	चिक्रन्दिषम् २, चिक्रन्दिषित्वा २,	चाक्रन्दम् २ ; चाक्रन्दित्वा २.

(271) "आङः क्रन्दस्सातत्ये" (X-चुरादिः-1728. अक. सेट्. उभ.)

'आङः क्रन्दः सातत्ये' इति पाठे, आङः परः क्रन्दतिः सतताह्वाने, सततरोदने, चार्थे गम्यमाने णिचं लभते—इत्यर्थः। 'आङः क्रन्दसातत्ये' इति पाठे तु, धातुपाठे चुरादौ पूर्वं पठितस्य घुषेः अत्रानुवृत्त्या आङ्पूर्वकात् तस्मात् सततक्रन्दने णिजुत्पत्तिः ज्ञेया। इति द्वेधा व्याख्या।

आक्रन्दकः-न्दिका,	आचिक्रन्दयिषकः-षिका ;
आक्रन्दयिता-त्री,	आचिक्रन्दयिषिता-त्री ;
[A]आक्रन्दयन्-न्ती,	आचिक्रन्दयिषन्-न्ती ;
आक्रन्दयिष्यन्-न्ती-ती,	आचिक्रन्दयिषिष्यन्-न्ती-ती ;
आक्रन्दयमानः,	आचिक्रन्दयिषमाणः ;

1. आक्रन्द्यतेऽत्रेति अधिकरणे घञ्। दुःखिनां रोदनस्थानमभिधीयते। यद्वा आक्रन्द्यते=रक्ष्यते इति 'करणाधिकरणयोश्च' (3-3-117) इति करणे घञ्। आवासस्थानमुच्यते।

2. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यः प्रत्ययः। वैक्लव्यार्थे तु घटादिपाठेन षित्त्वात् 'षिद्भिदादिभ्योऽङ्' (3-3-104) इत्यङ्।

3. घटादिपाठसामर्थ्यादनुपधात्वेऽपि 'चिण्णमुलोः—' (6-1-93) इति दीर्घो वा।

A. 'आक्रन्दयत्सु निभृतं नृषु लासिताशेषोत्तंसभूषणविमोक्षणयार्हिताभौ।' धा. का. 3-40.